

ועכשיו על אף הכל,	וְעַתָּה
כן אמר ד' שהוא ברא אותך, יעקב,	כֹּה אָמַר יְדֹד בְּרַאֲךָ יַעֲקֹב
וד' שיצר אותך, ישראל,	וַיִּצְרֶנּוּ יִשְׂרָאֵל
אל תפחד, שהרי גאלתי אותך ממרים,	אַל תִּירָא כִּי גֹאֲלִיתִיךָ
קראתי לך בשם בני בכורי,	קָרָאתִי בְשֵׁמֶךָ
ואמרתי לך שאתה שלי,	לִי אַתָּה:
גם כשתעבור במים ותהיה קרוב לטבוע, אני אהיה אתך,	כִּי תַעֲבֹר בַּמַּיִם אֲתָךְ אֲנִי
וגם כשתעבור בנהרות שיש שם מים שוטפים, לא ישטפו אותך המים,	וּבְנְהָרוֹת לֹא יִשְׁטְפוּךָ
גם אם תלך בתוך אש לא תקבל כויות,	כִּי תֵלֵךְ בְּמוֹ אֵשׁ לֹא תִכּוֹה
והלהבה לא תצליח לבעור בך, גם אם יהיו לך הרבה צרות לא תכלה.	וְלֹהֶבֶת לֹא תִבְעַר בְּךָ:
אני ד' אלקיך, והכל בידי,	כִּי אֲנִי יְדֹד אֱלֹהֵיךָ
אני קדוש בישראל, מושיע אותך,	קָדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעֶךָ
נתתי לך פדיון נפשך את מצרים, שאבדו במקומך, אע"פ שגם אתה היית חייב כליה,	נָתַתִּי כְּפָרֶךָ מִצְרַיִם
את כוש ואת סבא נתתי כפדיון נפש, שהם אבדו במקומך, כי סנחריב נלחם אתך ואיבד אותך.	כּוּשׁ וְסִבָּא תַחֲתֶיךָ:
בגלל שאתה חשוב בעיני,	מֵאַשֶׁר יִקְרָתְךָ בְּעֵינַי
ואתה נכבד אצלי מכל הגויים,	נִכְבְּדֶתְךָ
ואני אוהב אותך,	וְאֲנִי אֹהֲבֶיךָ
לכן אני נותן לאבדון אנשים אחריו במקומך,	וְאֶתְּוֹ אָדָם תַּחֲתֶיךָ
ואומות במקום הנפש שלך, הכוונה: כמו שעשיתי בעבר, כך אעשה עכשיו.	וְלְאֻמִּים תַּחַת נַפְשְׁךָ:
אל תפחד, כי אני אתך להצילך,	אַל תִּירָא כִּי אֲתָךְ אֲנִי
מצד מזרח אביא את בניך שגלו לשם,	מִמִּזְרַח אֲבִיא זְרַעְךָ

ואלו שבצד מזרח אקבץ אותך משם.	וּמְעַרְב אֶקְבֹּץ:
אומר לצד צפון, תני את אילו שגלו שם,	אֶמַר לְצִפּוֹן תְּנִי
ולצד דרום אומר אל תמנעי מלתת את ישראל שנמצאים שם,	וּלְתִמֹן אֵל תְּכַלְּאִי
אומר לכל צידי הוא לך, תביאו את בני שגלו למרחוק,	הִבִּיֵאִי בְּנֵי מְרַחֵק
ואת הנקבות, מקצה הארץ.	וּבְנוֹתַי מְקַצֶּה הָאָרֶץ:
כל עם ישראל שהם נקראים בשמי עם ד',	כֹּל הַנִּקְרָא בְּשְׁמִי
וכדי שיהיה לי כבוד ותפארת הכנתי להם גאולה,	וּלְכְבוֹדִי בְּרֵאתִיו
כופל הדברים במילות שונות.	יְצַרְתִּיו אֵף עֲשִׂיתִיו:
כדי להוציא מהגלות את ישראל שהם כמו עורים	הוֹצִיא עִם עוֹר
אע"פ שיש להם עינים הם כעורים שלא רצו לראות מעשי ד',	וְעֵינַיִם יֵשׁ
הם עשו עצמם כחרשים אע"פ שיש להם אזנים, ולא שמעו מצות ד'.	וְחֲרָשִׁים וְאָזְנַיִם לָמוּ:
אם יתאספו כל הגויים וחכמיהם ביחד,	כֹּל הַגּוֹיִים נִקְבְּצוּ יַחֲדָיו וַיֵּאֲסֹפוּ לְאֲמִים
האם יש בהם מי שיוכל לומר עתידות,	מִי בָהֶם יִגִּיד זֹאת
או מה שהיה בעבר, האם יוכלו להשמיע לנו ולומר אנחנו כבר הודענו על זה לפני שזה קרה,	וּרְאִשׁוֹנוֹת יִשְׁמִיעוּנוּ
יביאו עדים שידעו לומר דבר לפני שבא, ואז יהיו צודקים בדבריהם,	יִתְּנוּ עֲדֵיהֶם וַיִּצְדְּקוּ
ואם אינם יכולים להביא עדים, יודו על האמת שאינם יודעים כלום.	וַיִּשְׁמְעוּ וַיֹּאמְרוּ אִמֵּת
אבל לי יש עדים, אתם עם ישראל כך אומרים,	אַתֶּם עֲדֵי נֹאֵם ד'
ועבדי, הוא הנביא שבחרתי בו כנביא, גם הוא יהיה לעד, שאמרתי לו על מפלת שנחריב לפני שקרה,	וְעַבְדֵי אֲשֶׁר בַּחֲרֵתִי
ממה שכבר הודעת בי בעבר,	לְמַעַן תִּדְעוּ

תוכלו לדעת גם על הדברים האחרונים שיהיו	
ותוכלו להאמין לי שאקיים את דברי,	ותאמינו לי
מזה שאין אף אחד שיודע עתידות כמוני, תבינו שרק אני אלוקים,	ותבינו כי אני הוא
לפני שבראתי את הבריאה, לא היה אל אחר שברא דבר,	לפני לא נוצר אל
וגם אחרי שבראתי את הבריאה, לא יהיה מי שיוכל לברא דברים.	ואחרי לא יהיה
רק אני אדון הכל,	אנכי אנכי ד'
ואין חוץ ממנו מושיע,	ואין מבלעדי מושיע
אני הגדתי לפני כל ישועה שעתידה להיות,	אנכי הגדתי
ובאמת הבאתי את הישועה,	והושעתי
והשמעתי לכם לפני שהישועה הגיעה ע"י הנביא,	והשמעתי
ואף אחד מכם לא היה זר מלדעת הדבר,	ואין בכם זר
ואתם עדים שכך היא האמת, כך אומר ד',	ואתם עדי נאם ד'
ואני הוא החזק שהושיע אתכם.	ואני אל
גם מאז שיש דור שנקרא יום, רק אני מושיע,	גם מיום אני הוא
ואף אחד לא יכול להציל מידי את מי שאני רוצה לאבד,	ואין מידי מציל
אעשה כל פעולה שאני רוצה, בין להושיע בין לאבד,	אפעל
ומי יכול להשיב את הפעולה שאני רוצה לעשות, כלומר מי יכול למנוע אותה.	ומי ישיבנה
מתנבא על גאולת ישראל מגלות בבל: כן אמר ד' גואל אתכם מגלות בבל, שאני קדוש ישראל,	כה אמר ד' גאלכם קדוש ישראל
כדי שתוכל לצאת מהגלות, שלחתי את כורש לבבל שיחריב אותה,	למענכם שלחתי בבלה
את כל בני בבל הורדתי בספינות,	והורדתי בריחים כולם
והכשדים באניות שלקחו אותם לגלות, השמיעו שם	וכשדים באניות

קול צעקה,	
את כל הדברים האלו עשיתי אני ד' המקודש לכם,	אני ד' קדושים
אני ד' שבראתי אתכם ישראל, אני מלככם,	בורא ישראל מלככם
גם אם יתאספו כל הגוים וחכמיהם יחד,	כל הגוים נקבצו יחדו ויאספו לאמים
האם יש בהם מי שיוכל לומר עתידות,	מי בהם יגיד זאת
או מה שהיה בעבר, האם יוכלו להשמיע לנו ולומר, אנחנו כבר הודענו על זה לפני שקרה הדבר,	וראשנות ישמיענו
יביאו עדים שידעו לומר על דבר לפני שהוא בא, ואז יהיו צודקים בדבריהם,	יתנו עדיהם ויצדקו
ואם אינם יכולים להביא עדים על כך, יודו על האמת שאינם יודעים כלום.	וישמעו ויאמרו אמת:
אבל לי יש עדים, אתם עם ישראל, כך אומר ד',	אתם עדי נאם יד וד
ועבדי, הוא הנביא אשר בחרתי בו שיתנבא, גם הוא יהיה לעד, שאמרתי לו על מפלת סנחריב לפני שקרה,	ועבדי אשר בחרתי
ממה שכבר הודעתי בעבר, תוכלו לדעת גם על הדברים האחרונים שיהיו,	למען תדעו
ותוכלו להאמין לי שאקיים את דברי	ותאמינו לי
מזה שאין אף אחד שיוודע עתידות כמוני, תבינו שרק אני אלוקים,	ותבינו כי אני הוא
לפני שבראתי את הבריאה, לא היה אל אחר שברא דבר,	לפני לא נוצר אל
וגם אחרי שבראתי את הבריאה, לא היה מי שיוכל לברא דברים.	ואחרי לא יהיה:
רק אני אדון הכל,	אנכי אנכי יד וד
ואין חוץ ממני מושיע.	ואין מבלעדי מושיע:
אני הגדתי לפני כל ישועה, שעתידה לבוא,	אנכי הגדתי
ובאמת הבאתי את הישועה שהודעתי עליה,	והושעתי
והשמעתי לכם ע"י נביא, לפני שנישועה הגיעה,	והשמעתי

וְאִין בְּכֶם זֶר מלדעת הדבר, ואף אחד מכם לא היה זר,	
וְאַתֶּם עַדִּי נֶאֱמַר יְדֹ וְד כך אומר ד', ואתם עדים שכך היא האמת,	
וְאֲנִי אֵל: אתכם. ואני הוא החזק שהושיע	
גַּם מִיּוֹם אֲנִי הוּא בשם "יום", רק אני מושיע, גם מאז שנהיה הדבר שנקרא	
וְאִין מִיְדֵי מְצִיל ואף אחד לא יכול להציל מידי, את מי שאני רוצה לאבד,	
אֶפְעַל אני עושה כל פעולה שאני רוצה, בין להושיע בין לאבד,	
וּמִי יִשְׁיבְנָה: ומי יכול להשיב את הפעולה שאני רוצה לעשות, כלומר אין מי שיכול למנוע את אותה פעולה.	
מִתְנַבֵּא עַל גְּאוּלַּת יִשְׂרָאֵל מִיַּד בבל.	
כֹּה אָמַר יְדֹ וְד גְּאֻלְכֶם קדוש ישראל בישראל, מגלות בבל, שאני קדוש	
לְמַעַנְכֶם שִׁלַּחְתִּי בַבֶּלָה כדי שתוכלו לצאת מהגלות, את כורש שילחם עם בבל, ויחריב אותה,	
וְהוֹרַדְתִּי בְּרִיחִים כָּלֶם את כל בני בבל הורדתי באניות,	
וּכְשָׁדִים בְּאֲנִיּוֹת רָנְתֶם: והכשדים, באניות שהוליכו אותם לגלות, השמיעו קול צעקה.	
אֲנִי יְדֹ וְד קְדוֹשְׁכֶם את כל הדברים האלה עשיתי אני ד' המקודש לכם,	
בּוֹרֵא יִשְׂרָאֵל מְלַכְכֶם: אני ד' שבראתי אתכם ישראל, ואני המלך שלכם.	
כֹּה אָמַר יְדֹ וְד כך אומר ד',	
הַנּוֹתֵן בַּיָּם דֶּרֶךְ שהכין דרך בים סוף, כשבני ישראל יצאו ממצרים,	
וּבְמִים עֲזִים נְתִיבָה: ובמים חזקים, הם מי הירדן, הכין שביל לבני ישראל בימי יהושע.	
הַמוֹצִיא רֶכֶב וְסוֹס שנתן רעיון בלב מצרים, שיצאו עם אנשים שרוכבים עם סוסיהם,	
חֵיל וְעֲזוֹז יַחְדָּו ואת החיילים עם כל החוזק	

שלחם, לרדוף אחרי ישראל,	יִשְׁכְּבוּ בַל יִקְוּמוּ
הם נשארו לישון, ולא יקומו עוד, כי טבעו בים, הנפש שלהם קפצה מהם,	דַּעְכוּ
הנפש שלהם כבתה מהר, כמו פשתן שנכבית מהר, כי לא בוערת הרבה זמן.	כַּפְשֶׁתָּהּ כָּבוּ:
בגאולה העתידה לא תצטרכו להזכיר את הניסים שעשיתי לכם בימים הראשונים,	אַל תִּזְכְּרוּ רֵאשִׁי נֹת
כופל הדברים, ובדברים שנעשו בשנים קדומים, לא תצטרכו להתבונן.	וְקִדְמֵי נִיּוֹת אֶל תִּתְּבֹנְנוּ:
הנה אני עושה נס חדש שמעולם לא היה,	הֲנִי עֹשֶׂה חֲדָשָׁה
בקרוב תהיה הישועה הזאת,	עֵתָהּ תִּצְמַח
הרי תכירו אותה, כי היא מוזכרת בתורה בפרשת נצבים ושב ד' אלוקיך את שבותך וגו',	הֲלוֹא תִדְעוּהָ
גם את הטובה הגדולה הזאת אעשה לכם, שאתן במדבר דרך,	אַף אֲשִׁים בַּמִּדְבָּר דֶּרֶךְ
במקום שממה אכין נהרות שיהיה מה לשתות.	בִּישְׁמוֹן נְהָרוֹת:
אומר בדרך משל: חיות השדה יכבדו אותי,	תִּכְבְּדוּנִי חַיֵּי הַשָּׂדֶה
נחש שנקרא תנים, והעוף בת יענה שנמצאים במדבר,	תַּנִּים וּבְנוֹת יַעֲנָה
בגלל שנתתי להם מים במדבר,	כִּי נָתַתִּי בַּמִּדְבָּר מַיִם
ובמקום שממה עשיתי להם נהרות,	נְהָרוֹת בִּישִׁימֹן
בשביל להשקות את העם המובחר שלי, כשיחזרו מהגלות.	לְהַשְׁקוֹת עַמִּי בְּחִירֵי:
עם זה שיצרתי שיהיו לי לעם,	עִם זֶה יִצְרַתִּי לִי
כדי שיספרו את התהילות שלי.	תְּהַלְתִּי יִסְפְּרוּ:
אבל אתה המכונה יעקב לא קראת לי, אלא פנית לע"ז,	וְלֹא אֵאתִי קָרָאתָ יַעֲקֹב
כי התעייפת מעבודה שלי, ולכן התבטלת מהעבודה שלי.	כִּי יָגַעְתָּ בִּי יִשְׂרָאֵל:
בימי אחז שביטל את עבודת	לֹא הִבִּיאתָ לִי שֶׁהָעַלְתִּיךָ

הקרבנות, לא הבאת לי שה לעולה,	
ועם הזבחים הם השלמים, לא כבדת אותי,	וּזְבַחְיָךְ לֹא כִבַּדְתָּנִי
לא העבדתי אותך בעבודה קשה, בהבאת המנחה, כי רק את הקומץ צריך להקטיר,	לֹא הֶעֱבַדְתִּיךָ בַּמִּנְחָה
לא עיִיפְתִּי אותך בלבונה, כי לא ציויתי להביא הרבה לבונה.	וְלֹא הוֹגַעְתִּיךָ בְּלִבְוֹנָה:
לא היית צריך לקנות קנה בושם עבור הקטרת קטורת, כי היתה גדלה בירושלים,	לֹא קָנִיתָ לִּי בַכֶּסֶף קָנָה
עם חלב הזבחים לא השבעת אותי, כי לא הקרבת אותם לפני,	וְחֶלֶב זְבַחְיָךְ לֹא הִרְוִיתָנִי
אבל אתה כן העבדת אותי עם העבירות שלך, שהייתי צריך לדאוג לגדל את נבוכדנצר, כדי שלא תמסרו ביד אומה שפלה,	אֲךְ הֶעֱבַדְתָּנִי בַחֹט אֹתִיךָ
כופל הדברים, עיִיפֶתְ אֹתִי עם העוונות שלך.	הוֹגַעְתָּנִי בְּעוֹנֹתֶיךָ:
אני הוא שמחקתי את הפשעים שלך בעבר, וגם עכשיו אמחוק,	אֲנִי כִּי אֲנִי כִּי הוּא מַחֶה פֶּשְׁעֶיךָ
לא בזכותך, רק למען שמי, שלא יהיה חילול ה',	לְמַעַנִי
מחקתי את העוונות היטב עד שלא יזכרו ולא ישאר מהם רושם.	וְחֹט אֹתִיךָ לֹא אֶזְכָּר:
ד' אומר תזכיר לי מה אני חייב לך,	הַזְכִּירָנִי
נעשה דיון לראות מי צודק,	נִשְׁפָּטָה יָחַד
תתחיל אתה לומר מה שיש לך, כי כך הטבע שדברי הראשון מתקבלים, אך בכל זאת לא תהיה צודק.	סַפֵּר אֶתְּהָ לְמַעַן תִּצְדַּק:
אם אדם הראשון שנוצר ע"י הקב"ה חטא, כ"ש אתה שנוולדת מאב ואם,	אָבִיךָ הָרִאשׁוֹן חָטָא
וגם הצדיקים שבכם שאמורים ללמד זכות עליכם, מרדו בי.	וּמְלִיצֶיךָ פָּשְׁעוּ בִּי:
בגלל העוונות שלכם, אהלל	וְאַחַלֵּל שְׂרֵי קִדְשִׁי

את השרים הקדושים שלכם,	
ואמסור אתכם שקרויים יעקב לאבדון,	וְאַתָּה לְחָרֵם יַעֲקֹב
ואת ישראל אתן לבזניונות שיבזו אותם הגוים.	וְיִשְׂרָאֵל לְגִדּוּפִים:

וְעַתָּה וּעֲכָשִׁיו עַל אֶף הַכֹּל, כִּי הָאָמַר יָד וְדָבָר רָאָךְ יַעֲקֹב
כִּן אָמַר ד' שְׁהוּא בְרָא אוֹתְךָ, יַעֲקֹב, וְיִצְרָךְ יִשְׂרָאֵל וְד' שִׁיֶּצֵר
אוֹתְךָ, יִשְׂרָאֵל, אֲלֵ תִירָא כִּי גֵאֲלִיתִיךָ אֶל תַּפְחָד, שְׁהָרִי
גֵאֲלִיתִי אוֹתְךָ מִמְרִים, קִרְאתִי בְשִׁמְךָ קִרְאתִי לְךָ בְשֵׁם בְּנֵי
בְכוּרִי, לִי אָתָּה: וְאִמַּרְתִּי לְךָ שְׂאֵתָה שְׁלִי, כִּי תַעֲבֹר בְּמִים
אֲתָךְ אֲנִי גַם כְּשֶׁתַּעֲבֹר בְּמִים וְתִהְיֶה קְרוֹב לְטַבּוּעַ, אֲנִי אֶהְיֶה
אֲתָךְ, וּבְנִהְרוֹת לֹא יִשְׁטָפוּךָ וְגַם כְּשֶׁתַּעֲבֹר בְּנִהְרוֹת שִׁישׁ שֵׁם
מִים שׁוֹטְפִים, לֹא יִשְׁטָפוּ אוֹתְךָ הַמִּים, כִּי תִלְךְ בְּמוֹ אֲשֶׁר לֹא
תִכּוֹה גַם אִם תִּלְךְ בְּתוֹךְ אֲשֶׁר לֹא תִקְבַּל כּוֹיּוֹת, וְלִהְבֶּה לֹא
תִבְעַר בְּךָ: וְהִלְהִבָה לֹא תִצְלִיחַ לְבַעוֹר בְּךָ, גַם אִם יִהְיוּ לְךָ
הֶרְבֵּה צְרוֹת לֹא תִכְלֶה. כִּי אֲנִי יָד וְדָבָר אֶל הַיָּם אֲנִי ד' אֱלֹהֵיךָ,
וְהַכֹּל בְּיַדִּי, קָדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעֶךָ אֲנִי קָדוֹשׁ
בְּיִשְׂרָאֵל, מוֹשִׁיעַ אוֹתְךָ, וְנִתְתִּי כְּפָרְךָ מְצָרִים נִתְתִּי לְךָ פְּדִיוֹן
נִפְשֶׁךָ אֶת מְצָרִים, שְׂאֵבְדוֹ בְּמִקוֹמְךָ, אֶע"פ שְׂגַם אֶתָּה הֵייתָ חַיִּיב
כְּלִיָּה, כּוֹשׁ וְסָבָא תַחֲתֶיךָ: אֶת כּוֹשׁ וְאֶת סָבָא נִתְתִּי כְּפְדִיוֹן
נִפְשֶׁךָ, שְׂהֵם אֵבְדוֹ בְּמִקוֹמְךָ, כִּי סִנְחָרִיב נִלְחַם אֲתָךְ וְאֵיבַד אוֹתְךָ.
מֵאֲשֶׁר יִקְרַתְּ בְּעֵינַי בְּגִלְלֵךְ שְׂאֵתָה חָשׁוּב בְּעֵינַי, נִכְבַּדְתָּ וְאֶתָּה
נִכְבַּד אֲצִלִּי מִכֹּל הַגּוֹיִים, וְאֲנִי אֶהְבַּתִּיךָ וְאֲנִי אוֹהֵב אוֹתְךָ,
וְאֲתָן אֲדָם תַּחֲתֶיךָ לְכֹן אֲנִי נוֹתֵן לְאֵבְדוֹן אֲנָשִׁים אַחֲרָיו
בְּמִקוֹמְךָ, וְלֵאמִים תַּחַת נִפְשֶׁךָ: וְאוֹמוֹת בְּמִקוֹם הַנֶּפֶשׁ שֶׁלְךָ,
הַכּוֹוֹנָה: כְּמוֹ שְׁעִיתִי בְּעֵבֶר, כֹּךְ אֶעֱשֶׂה עֲכָשִׁיו. אֲלֵ תִירָא כִּי
אֲתָךְ אֲנִי אֶל תַּפְחָד, כִּי אֲנִי אֲתָךְ לְהַצִּילְךָ, מִמְזִרְחָ אֲבִיא
זֶרַעַךְ מִצַּד מִזְרַח אֲבִיא אֶת בְּנִיךָ שְׂגִלוֹ לְשֵׁם, וּמִמְעַרְבֵךְ אֶקְבָּצְךָ:
וְאֵלּוֹ שְׂבַצַּד מִזְרַח אֶקְבָּץ אוֹתְךָ מִשֵּׁם. אֶמֶר לְצַפּוֹן תְּנִי אוֹמֵר
לְצַד צַפּוֹן, תְּנִי אֶת אֵילוֹ שְׂגִלוֹ שֵׁם, וְלְתִימָן אֶל תִּכְלְאִי
וְלְצַד דְּרוֹם אוֹמֵר אֶל תִּמְנַעִי מִלְתֵּת אֶת יִשְׂרָאֵל שְׂנִמְצָאִים שֵׁם,
הַבִּיאִי בְּנֵי מִרְחֹק אוֹמֵר לְכֹל צִידִי הוּא לְךָ, תְּבִיאֵוּ אֶת בְּנֵי
שְׂגִלוֹ לְמִרְחֹק, וּבְנֹתַי מִקְצֵה הָאָרֶץ: וְאֶת הַנִּקְבּוֹת, מִקְצֵה
הָאָרֶץ. כֹּל הַנִּקְרָא בְּשֵׁמִי כֹל עִם יִשְׂרָאֵל שְׂהֵם נִקְרָאִים בְּשֵׁמִי
עִם ד', וְלִכְבוֹדִי בְּרָאתִיו וְכֹדִי שִׁיְהִיָּה לִי כְבוֹד וְתַפְאֶרֶת
הַכִּנְתִּי לָהֶם גְּאוּלָּה, יִצְרָתִיו אֶף עֲשִׂיתִיו: כּוֹפֵל הַדְּבָרִים
בְּמִילוֹת שׁוֹנוֹת. הוֹצִיא עִם עוֹר כֹּדִי לְהוֹצִיא מִהַגְּלוֹת אֶת
יִשְׂרָאֵל שְׂהֵם כְּמוֹ עוֹרִים וְעֵינַיִם יֵשׁ אֶע"פ שִׁישׁ לָהֶם עֵינַיִם הֵם
כְּעוֹרִים שֶׁלֹּא רָצוּ לְרֹאוֹת מִעֵשִׂי ד', וְחָרְשִׁים וְאֲזַנִּים לְמוֹ:
הֵם עָשׂוּ עֲצָמָם כְּחָרְשִׁים אֶע"פ שִׁישׁ לָהֶם אֲזַנִּים, וְלֹא שָׁמְעוּ מִצוֹת
ד'. כֹּל הַגּוֹיִם נִקְבָּצוּ יַחְדָּו וַיֵּאָסְפוּ לְאֵמִים גַּם אִם

יתאספו כל הגוים וחכמיהם יחד, **מי בהם יגיד זאת** האם יש בהם מי שיוכל לומר עתידות, **וראש נות ישמיענו** או מה שהיה בעבר, האם יוכלו להשמיע לנו ולומר, אנחנו כבר הודענו על זה לפני שקרה הדבר, **יתנו עדיהם ויצדקו** יביאו עדים שידעו לומר על דבר לפני שהוא בא, ואז יהיו צודקים בדבריהם, **וישמעו ויאמרו אמת:** ואם אינם יכולים להביא עדים על כך, יודו על האמת שאינם יודעים כלום. **אתם עדי נאם יד וד** אבל לי יש עדים, אתם עם ישראל, כך אומר ד', **ועבדי אשר בחרתי** ועבדי, הוא הנביא אשר בחרתי בו שיתנבא, גם הוא יהיה לעד, שאמרתי לו על מפלת סנחריב לפני שקרה, **למען תדעו** ממה שכבר הודעתי בעבר, תוכלו לדעת גם על הדברים האחרונים שיהיו, **ותאמינו לי** ותוכלו להאמין לי שאקיים את דברי **ותבינו כי אני הוא** מזה שאין אף אחד שיודע עתידות כמוני, תבינו שרק אני אלוקים, **לפני לא נוצר אל** לפני שבראתי את הבריאה, לא היה אל אחר שברא דבר, **ואחרי לא יהיה:** וגם אחרי שבראתי את הבריאה, לא יהיה מי שיוכל לברא דברים. **אנכי אני כד וד** רק אני אדון הכל, **ואין מבלעדי מושיע:** ואין חוץ ממני מושיע. **אנכי הגדתי** אני הגדתי לפני כל ישועה, שעתידה לבוא, **והושעתי** ובאמת הבאתי את הישועה שהודעתי עליה, **והשמעתי** והשמעתי לכם ע"י נביא, לפני שנישועה הגיעה, **ואין בכם זר** ואף אחד מכם לא היה זר, מלדעת הדבר, **ואתם עדי נאם יד וד** ואתם עדים שכך היא האמת, כך אומר ד', **ואני אל:** ואני הוא החזק שהושיע אתכם. **גם מיום אני הוא** גם מאז שנהיה הדבר שנקרא בשם "יום", רק אני מושיע, **ואין מידי מציל** ואף אחד לא יכול להציל מידי, את מי שאני רוצה לאבד, **אפעל** אני עושה כל פעולה שאני רוצה, בין להושיע בין לאבד, **ומי ישיבנה:** ומי יכול להשיב את הפעולה שאני רוצה לעשות, כלומר אין מי שיכול למנוע את אותה פעולה. מתנבא על גאולת ישראל מיד בבל. **כה אמר יד וד ג אלכם קדוש ישראל** כך אמר ד' שגואל אתכם מגלות בבל, שאני קדוש בישראל, **למענכם שלחתי בבלה** כדי שתוכלו לצאת מהגלות, את כורש שילחם עם בבל, ויחריב אותה, **והורדתי בריחים כלם** את כל בני בבל הורדתי באניות, **וכשדים באניות רנתם:** והכשדים, באניות שהוליכו אותם לגלות, השמיעו קול צעקה. **אני יד וד קדושכם** את כל הדברים האלה עשיתי אני ד' המקודש לכם, **בורא ישראל מלככם:** אני ד' שבראתי אתכם ישראל, ואני המלך שלכם. **כה אמר יד וד** כך אמר ד', **הנותן ביים דרך** שהכין דרך ביים סוף, כשבני ישראל יצאו ממצרים, **ובמים עזים נתיבה:** ובמים חזקים, הם מי הירדן, הכין שביל לבני

ישראל בימי יהושע. **המוציא רֶכֶב וְסוּס** שנתן רעיון בלב מצרים, שיצאו עם אנשים שרוכבים עם סוסיהם, **חֵיל וְעִזּוֹז יִחַדּוּ** ואת החיילים עם כל החוזק שלהם, לרדוף אחרי ישראל, **יִשְׁכְּבוּ בַל יִקוּמוּ** הם נשארו לישון, ולא יקומו עוד, כי טבעו בים, **דָּעְכוּ** הנפש שלהם קפצה מהם, **כַּפְשָׁתָה כָּבוּ:** הנפש שלהם כבתה מהר, כמו פשתן שנכבית מהר, כי לא בוערת הרבה זמן. **אַל תִּזְכְּרוּ רֵאשֵׁנוֹת** בגאולה העתידה לא תצטרכו להזכיר את הניסים שעשיתי לכם בימים הראשונים, **וְקִדְמֵי נִיּוֹת אֵל תִּתְּבוּנָנוּ:** כופל הדברים, ובדברים שנעשו בשנים קדומים, לא תצטרכו להתבונן. **הַנְּנִי עֲשֵׂה חֲדָשָׁה** הנה אני עושה נס חדש שמעולם לא היה, **עֲתָה תִצְמַח** בקרוב תהיה הישועה הזאת, **הֲלוֹא תִדְעוּהָ** הרי תכירו אותה, כי היא מוזכרת בתורה בפרשת נצבים ושב ד' אלוקיך את שבותך וגו', **אֲפֵ אֲשֵׁים בַּמִּדְבָּר דֶּרֶךְ** גם את הטובה הגדולה הזאת אעשה לכם, שאתן במדבר דרך, **בִּישְׁמוֹן נְהָרוֹת:** במקום שממה אכין נהרות שיהיה מה לשתות. **תִּכְבְּדֵנִי חַיֵּית הַשָּׁדָה** אומר בדרך משל: חיות השדה יכבדו אותי, **תַּנִּים וּבָנוֹת יַעֲנֶה** נחש שנקרא תנים, והעוף בת יענה שנמצאים במדבר, **כִּי נִתְּתִי בַּמִּדְבָּר מַיִם** בגלל שנתתי להם מים במדבר, **נְהָרוֹת בִּישְׁמִי וְ** ובמקום שממה עשיתי להם נהרות, **לְהִשְׁקוֹת עַמִּי בְּחִירֵי:** בשביל להשקות את העם המובחר שלי, כשיחזרו מהגלות. **עִם זֶה יִצְרַתִּי לִי** עם זה שיצרתי שיהיו לי לעם, **תְּהִלָּתִי יִסְפְּרוּ:** כדי שיספרו את התהילות שלי. **וְלֹא אֵתִי קָרָאתָ יַעֲקֹב** אבל אתה המכונה יעקב לא קראת לי, אלא פנית לע"ז, **כִּי יִגְעַתָּ בִּי יִשְׂרָאֵל:** כי התעייפת מעבודה שלי, ולכן התבטלת מהעבודה שלי. **לֹא הִבִּיאתָ לִי שֶׁהָ עַל תִּיךְ** בימי אחז שביטל את עבודת הקרבנות, לא הבאת לי שה לעולה, **וּזְבָחֶיךָ לֹא כִבְדִתָּנִי** ועם הזבחים הם השלמים, לא כבדת אותי, **לֹא הֶעֱבַדְתִּיךָ בְּמִנְחָה** לא העבדתי אותך בעבודה קשה, בהבאת המנחה, כי רק את הקומץ צריך להקטיר, **וְלֹא הוֹגַעְתִּיךָ בַּלְבוֹנָה:** לא עניפתי אותך בלבונה, כי לא ציויתי להביא הרבה לבונה. **לֹא קָנִיתָ לִי בַכֶּסֶף קָנָה** לא היית צריך לקנות קנה בושם עבור הקטרת קטורת, כי היתה גדלה בירושלים, **וְחֶלֶב זְבָחֶיךָ לֹא הָרִוּיִתָּנִי** עם חלב הזבחים לא השבעת אותי, כי לא הקרבת אותם לפני, **אַךְ הֶעֱבַדְתָּנִי בְּחֹט אֹתֶיךָ** אבל אתה כן העבדת אותי עם העבירות שלך, שהייתי צריך לדאוג לגדל את נבוכדנצר, כדי שלא תמסרו ביד אומה שפלה, **הוֹגַעְתָּנִי בְּעוֹן תִּיךְ:** כופל הדברים, עניפתי אותי עם העוונות שלך. **אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מִחָה פִּשְׁעֶיךָ** אני הוא שמחקתי את הפשעים שלך בעבר, וגם עכשיו אמחוק, **לְמַעַנִי** לא בזכותך, רק למען שמי, שלא יהיה

חילול ה', וְחַטְּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר: מחקתי את העוונות
היטב עד שלא יזכרו ולא ישאר מהם רושם. הַזְכִּירְנִי ד'
אומר תזכיר לי מה אני חייב לך, נִשְׁפָּטָה יְיָד נעשה דיון
לראות מי צודק, סִפֵּר אֶתָּה לְמַעַן תִּצְדַּק: תתחיל אתה לומר
מה שיש לך, כי כך הטבע שדברי הראשון מתקבלים, אך בכל
זאת לא תהיה צודק. אָבִיךָ הָרִאשׁוֹן חָטָא אם אדם הראשון
שנוצר ע"י הקב"ה חטא, כ"ש אתה שנולדת מאב ואם, וּמְלִיצִיךָ
פְּשְׁעוֹ בִּי: וגם הצדיקים שבכם שאמורים ללמד זכות עליכם,
מרדו בי. וְאַחֲלֵל שְׂרִי קִדְשׁ בגלל העוונות שלכם, אחלל את
השרים הקדושים שלכם, וְאַתָּנָה לְחַרֵּם יַעֲקֹב וְאִמְסוֹר אֶתְכֶם
שקרויים יעקב לאבדון, וְיִשְׂרָאֵל לְגְדוּפִים: ואת ישראל אתן
לבזוניונות שיבזו אותם הגוים.